

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

(ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ)

4

Τέταρτον μέτρον διὰ τὴν προστασίαν τῆς μητέρας, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ περισσότερα κράτη λαμβάνεται, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνάγκη καὶ παρ' ἡμῖν νὰ ληφθῆ, εἶναι ἡ χορήγησις εἰς τὰς μητέρας εἰδικῶν ἐπιδομάτων καὶ βοηθημάτων, ὅπως εἶναι τὸ ἐπίδομα γαλουχίας. Τοῦτο πρέπει νὰ δίδεται εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος εἰς ὅλας τὰς μητέρας ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ἢ ὑπὸ τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀπόρους, ἐπὶ 4 - 5 μῆνας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, περίοδον δηλ. κατὰ τὴν ὁποίαν θεωρεῖται ἀπαραίτητος ὁ μητρικὸς θηλασμός, μὲ σκοπὸν ὅπως διευκολυνθῆ ἡ μητέρα καὶ δημιουργήσῃ συνθήκας ζωῆς εὐνοϊκὰς δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὸ παιδί, πού θὰ τῆς ἐπιτρέψουν ν' ἀνταποκριθῆ καλύτερα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς μητρότητος. Ἐπιδιδώκεται δηλ. διὰ τούτου ἡ ἐνίσχυσις τοῦ μητρικοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος πράγματι ἔχει ἀνάγκην ἐξασφαλίσεως καλυτέρων συνθηκῶν διαβιώσεως, γιὰ νὰ διατηρῆ κανονικὴν δύναμιν καὶ ἀντοχὴν ἵνα ἀνταπεξέρχεται ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον τῶν διαφόρων κινδύνων τοῦ περιβάλλοντος πού ἀπειλοῦν τὴν ὑγείαν του.

Πέμπτον μέσον προστασίας τῆς μητέρας εἶναι τὰ μικρὰ Ἀγροτικά Μαιευτήρια, δηλαδή ἡ δημιουργία ἐπαρκoῦς ἀριθμοῦ μαιευτικῶν κλινῶν καὶ ἡ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν κανονικὴ κατανομή τούτων εἰς ὅλην τὴν Χώραν, διὰ τῆς ἰδρύσεως μονίμων μικρῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν εἰς τὴν ὑπαίθρου, περιλαμβανόντων καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν μαιευτικῶν κλινῶν διὰ τὴν μαιευτικὴν ἀντίληψιν τῶν ἀγροτισσῶν μητέρων. Ἡ σημασία τῆς ὀργανώσεως τῆς

ὑπαίθρου διὰ τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῆς μαιευτικῆς περιθάλψεως εἶναι ὑψίστης σημασίας, διότι μόνον μὲ αὐτὴν τὴν ὀργάνωσιν θὰ ἀποφύγουν αἱ μητέρες τὴν ἐκ τῆς μητρότητος θηρσιμότητα καὶ τὰς ἀλεθρίας συνεπειὰς ἐπὶ τῆς υγείας καὶ τῆς ζωῆς των, ὡς ἐπιλοχείους μολύνσεις, ρήξεις τῆς μήτρας, περινέου κλπ., τὰς ὁποίας ὑφίστανται λόγῳ τῶν κακῶν καὶ ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας γεννοῦν καὶ αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται συνήθως ἀπὸ τὰς ἐμπειρικὰς μαίας, ἀπὸ ἀνθυγιεινὰς καὶ θανατηφόρους προλήψεις πού διακωλύονται χάρις εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἀγνοίαν τῶν ἀπόρων κυρίως λαϊκῶν τάξεων ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, καὶ λόγῳ τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τοῦ διαφωτιστικοῦ καὶ βοηθητικοῦ παράγοντος, δηλ. τῆς μαίας, τῆς ἐπισκεπτρίας ἀδελφῆς, τοῦ ἱατροῦ κλπ. ἀπὸ τὴν ὑπαίθρου. Οἱ πυρῆνες οὔτοι τῆς μαιευτικῆς ἀντιλήψεως εἶναι ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων μέσων τὰ ὁποῖα θὰ βοηθήσουν πραγματικὰ τὴν ἀγρότισσα μητέρα στὶς δυσκολώτερες καὶ ἱερώτερες ὥρες τῆς παραγωγικῆς ζωῆς της, καὶ θὰ τὴν ἀπαλλάξουν ἀπὸ τοὺς κινδύνους πού τὴν ἀπειλοῦν, ἀπὸ τὴν ἀγωνία κλπ., γιὰτὶ θὰ ξέρη ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ υγεία της εὐρίσκονται πλέον εἰς τὰ πιά καθάλληλα καὶ ἀρμόδια χέρια.

Ἐκτον μέσον προστατευτικῶν τῆς μητρότητος εἶναι τὰ *σοσῆια μητέρων*, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὀργανοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἵνα αἱ ἀποροι μητέρες λαμβάνουσι ἐν θρεπτικῶν γεύμα ὡς συμπληρωματικὴν τροφήν, ἡ ὁποῖα τοὺς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἰδίου ὀργανισμοῦ των καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμβρύου, τὸ δ-

ποῖον αὐτὴ τρέφει μὲ τὸ αἷμα τῆς. Τὰ συστάτια ταῦτα συνήθως προσαρτῶνται εἰς τοὺς συμβουλευτικούς Σταθμούς ἐπιτόκων ἢ τοὺς συμβουλευτικούς Σταθμούς ὑγιῶν βρεφῶν (ἢ Βρεφοκομικούς Σταθμούς), διὰ τὸ διευκολύνωνται αἱ μητέρες αἱ ὁποῖαι μεταβαίνουν συχνὰ εἰς τοὺς Σταθμούς τούτους ἢ ὡς ἐπίτοκοι ἢ ὡς μητέρες διὰ τὸ λαμβάνουν διαφόρους συμβουλὰς καὶ διὰ τὴν ἀτομικὴν των ὑγείαν καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν βρεφῶν των. Ὁ ἐπιδιωκόμενος τέλος σκοπὸς διὰ τῶν συσταίτων τῶν μητέρων εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ὀργανισμοῦ τούτων διὰ καταλλήλου τροφῆς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἐμβρίου ἐμμέσως διὰ τῆς μητρὸς του, ἐκ τῆς ὁποίας τοῦτο ἐξαρτᾶται.

Ἐβδομον μέσον προστασίας τῆς μητέρας εἶναι τὰ *ἄσυλα ἐπιτόκων ἢ καταφύγια ἐπιτόκων καὶ οἱ οἴκοι μητέρων*. Ταῦτα ἀποτελοῦν ἰδρύματα περιθάλψεως κυρίως τῶν ἐξωγάμων ἐγκύων γυναικῶν αἱ ὁποῖαι καταφεύγουν εἰς αὐτὰ ἐξ ἀνάγκης, ἤτοι διὰ λόγους οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, ἀπὸ τοῦ 4ου - 5ου μηνὸς τῆς ἐγκυμοσύνης των. Ἐκεῖ, ἀωνύμως καὶ ὑπὸ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, διάγουσι ζωὴν οἰκοτροφῆς ἐντελῶς δωρεάν, καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ γενήσῃσιν ὀδηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος εἰς τὸ Μαιευτήριον καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν μεταφέρονται ἀπὸ τὸ Μαιευτήριον εἰς τὸν οἶκον τῶν μητέρων. Ὁ οἶκος μητέρων εἶναι ἕνα καλῶς ὠργανωμένον βρεφοκομεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον περιθάλπονται τὰ βρέφη των καὶ αἱ ἴδιαι αἱ ἐξώγαμοι μητέρες μετὰ τὸν τοκετὸν παραμένουσαι ἐντὸς αὐτῶν ἵνα θηλάζωσι καὶ τὰ τέκνα των, τοῦλάχιστον ἐπὶ 4 - 6 μῆνας, ὅσον δηλ. εἶναι ἀναγκαῖος ὁ μητρικὸς θηλασμός. Συνήθως τὰ ἄσυλα ἐπιτόκων καὶ οἱ οἴκοι μητέρων στεγάζονται ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἰδρυμα, ἀλλὰ χωρίζονται μεταξύ των διὰ παρεμβολῆς μεταξύ τούτων τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἰδρύματος ἢ τοῦ μαιευτηρίου εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται αἱ σχετικαὶ μαιεύσεις, καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐιδικῶν τούτων ἰδρυμάτων κατὰ τοιοῦτον τρόπον θεωρεῖται ὁ καλύτερος διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐξωγάμων μητέρων, ὡς καὶ τῶν τέκνων των. Κατὰ τὴν παραμονὴν των

εἰς τὸν οἶκον μητέρων αὐταὶ φροντίζουσι ὅπως τακτοποιῶσι τὰ τῆς μετέπειτα ζωῆς των, ὁπότε ἀπέρχονται τοῦ ἰδρύματος μετὰ τοῦ τέκνου των ἢ καὶ ἀνευ τούτου. Εἰς περίπτωσιν ἐγκαταλείψεως τοῦ βρέφους των εἰς τὸ ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν περαιτέρω τακτοποίησίν του, ἡ μητέρα ὑπογράφει ὑπεύθυνον δῆλωσιν ἐγκαταλείψεως τοῦ παιδιοῦ τῆς, ἀποξενουμένη τελείως τούτου καὶ μὴ ἔχουσα πλέον κανένα δικαίωμα ἐπ' αὐτοῦ, οὔτε καὶ τῆς ἐπιτρέπεται νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ ἀναμειγνύεται εἰς τὰ τῆς ζωῆς του. Τὸ ἰδρυμα δύναται νὰ παραδώσῃ τὸ βρέφος πρὸς υἱοθεσίαν ἢ νὰ τὸ τοποθετήσῃ σὲ ξένην οἰκογένεια κλπ. Ὁ σκοπὸς τῶν ἰδρυμάτων τούτων εἶναι νὰ προστατεύσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν τῆς μητρὸς, ἀλλὰ καὶ τοῦ παιδιοῦ, διότι αἱ ἐξώγαμοι μητέρες, εὐρίσκουσαι οὕτω μέσον περιθάλψεώς των, δὲν καταφεύγουν εἰς τὰς ὑπὸ ἀνθυγιεινὰς συνθήκας ἀμβλώσεις, αἱ ὁποῖαι συνήθως βλάπτουσι τὴν ὑγείαν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των, οὔτε εἰς αὐτοκτονίας, οὔτε εἰς ἐγκαταλείψεις τῶν βρεφῶν των, καὶ πολλάκις σώζονται ἀπὸ βέβαιον θάνατον πού ἐπιδιώκουν ἐπιμόνως ὁ προσβληθεὶς εἰς τὴν τιμὴν του πατέρα, ἀδελφὸς ἢ καὶ ἄλλος συγγενὴς ἀκόμη. Παρ' ἡμῖν τοιοῦτον ἰδρυμα δὲν ὑπῆρχε μέχρι πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὁπότε τὸ κενὸν αὐτὸ συνεπλήρωσε τὸ ἐσχάτως δημιουργηθὲν διὰ δωρεῶν ὠραιότατον ἰδρυμα: «Κέντρον Βρεφῶν ἢ Μητέρων», παρὰ τὸν Πύργον Βασιλίσσης, πού ἐκπληροῖ τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς.

Ἄγδοον μέσον προστασίας τῶν μητέρων εἶναι τὰ *Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας Μητέρων*, τὰ ὁποῖα εἶναι ὀργανισμοὶ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐγγράφονται προαιρετικῶς τὰ μέλη ὡς συνδρομητὰ γυναικὲς καὶ δεσποινίδες καὶ ἀπὸ μικρᾶς ἀκόμη ἡλικίας. Σκοπὸς τῶν Ταμείων εἶναι νὰ βοηθοῦν τὰς ἐγκύους μητέρας ὅταν αὐταὶ ἔχουν ἀνάγκην καὶ δσάκις αὐταὶ ζητήσωσι τοῦτο. Τὰ Ταμεῖα αὐτὰ εἶναι συμβεβλημένα μὲ μαιευτήρια, μαιευτικὰς κλινικάς καὶ λοιπὰ ἰδρύματα περιθάλψεως τῆς ἐγκύου μητέρας, εἰς τὰ ὁποῖα ἀποστέλλουσι πρὸς θεραπείαν

τὰς συνδρομητρίας των και καταβάλλουσι ταῦτα τὰς σχετικὰς δαπάνας. Εἶναι ἕνα εἶδος αὐτασφαλίσεως μὲ πολὺ καλὴν ἀπόδοσιν τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουν.

Ἐνατον μέσον μεγάλης σημασίας διὰ τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος ἀλλὰ και τοῦ παιδιοῦ εἶναι τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται εἰς χρῆμα διὰ διαφόρων ὀργανισμῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Σκοπὸς των εἶναι νὰ βοηθήσουν οικονομικῶς ἰδίως τὴν μητέρα, τὸ παιδί, και γενικῶς τὴν οἰκογένειαν, διὰ νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ἀντεπεξέλθῃ καλύτερα εἰς τὰς ἀνάγκας και φροντίδας διὰ τὴν υγείαν τῆς, τὴν υγείαν τῶν τέκνων τῆς και ἔν γένει τὴν κανονικὴν διαβίωσιν τῆς οἰκογενείας τῆς, τὰ ὁποῖα κυρίως ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν υγείαν τῆς μητέρας, τὴν νοικοκυροσύνην και τὰς μητρικὰς φροντίδας. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα χορηγοῦνται εἰς τὰς οἰκογενείας ποὺ ἔχουν τέκνα και εἶναι καθορισμένα γιὰ κάθε παιδί, μὲ ἀρκετὴν προσαύξησιν ὅταν τὰ τέκνα εἶναι περισσότερα. Εἰς τὴν Γαλλίαν π.χ. διὰ κάθε παιδί τὸ ἐπίδομα εἶναι 8.000 γαλλικὰ φράγκα μηνιαίως. Ὅταν ὅμως τὰ παιδιά εἶναι δύο ἔν τῇ ἰδίᾳ οἰκογενείᾳ, τότε τὸ ἐπίδομα προσαυξάνεται και γίνεται 18.000 γαλλικὰ φράγκα μηνιαίως, ἀντὶ 16.000, και οὕτω καθ' ἑξῆς. Τὸ ἐπίδομα παρακολουθεῖ τὸ παιδί ὅπου δῆποτε και ἂν μεταφερθῇ τοῦτο, εἴτε λό-

γῳ νόσου ἢ ἄλλης αἰτίας, και ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του μεταφερόμενον εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἢ πρεθαντόριον ἢ εἰς οἰοδῆποτε ἴδρυμα ὅπου εὐρίσκεται τὸ παιδί διὰ θεραπείαν ἢ τακτοποίησιν του. Ἐπομένως αἱ μητέρες συμφέρον ἔχουν νὰ ἐπιβλέπουν και νὰ περιποιοῦνται τὰ τέκνα των ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερον, ἵνα μὴ στερηθοῦν και τοῦ σχετικοῦ ἐπιδόματος, τὸ ὁποῖον ἰσοῦται μὲ 600 περίπου ἑλληνικὰς δραχμὰς μηνιαίως. Ἀλλὰ διὰ νὰ λάβωσι τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα πρέπει ἀπαραιτήτως αἱ μητέρες νὰ ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν τάσσει τὸ Κράτος. Δηλαδή νὰ πηγαίνουν τὰ τέκνα των εἰς τὸν Βρεφοκομικὸν Σταθμὸν πρὸς παρακολούθησιν, και κατόπιν εἰς τὸν Νηπιακὸν Σταθμὸν, νὰ ἀκολουθοῦν κανονικὰ τὸ σχολεῖον, τὴν ἐπαγγελματικὴν ἢ ἄλλην σχολήν, και νὰ λαμβάνωσι τὰς σχετικὰς βεβαιώσεις ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἄνω ἰδρυμάτων ἵνα τὰς συνοποβάλουν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον πρὸς λήψιν τῶν ἐπιδομάτων, τὰ ὁποῖα εἰδικὸς ὑπάλληλος τοὺς φέρει εἰς σὸ σπίτι ἢ εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐργάζεται ὁ πατήρ και τοῦ τὰ παραδίδει ἔναντι ἀποδείξεως. Τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα χορηγεῖται μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ παιδιοῦ, ἢ ἕως ὅτου ἀρχίσῃ νὰ ἐργάζεται και νὰ ἀμειβεται μὲ κανονικὴν ἀμοιβήν, βάσει τῶν σχετικῶν συλλογικῶν συμβάσεων. (Συνεχίζεται)

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ἴατρος-Ἐπιμελητῆς

Ἑγχειρονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

